

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12P/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114212780
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:7114212780.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice vo veci starostlivosti o mal. B. bytom u matky, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, z rodičov: C. zastúpená JUDr. Katarínou Dušákovou, advokátkou, so sídlom Košice, Považská č. 26 a C., o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

Maloletý B. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu mal. LA. výživným vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa a to vždy do 15-teho dňa kal. mesiaca vopred, k rukám matky, počnúc dňom 1.11.2015.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletého dieťaťa písomným návrhom doručeným Okresného súdu Košice I. dňa 23.5.2014 žiadala, aby súd po vykonanom dokazovaní mal. B. zveril do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na výživu mal. sumou 30 eur mesačne. Okresný súd Košice dňa 16.12.2014 vyslovil miestne nepríslušnosť a postúpil vec Okresného súdu Levice, ako súdu miestne príslušnému na konanie, nakoľko matka spolu s mal. dieťaťom bývajú na adrese I., t.č. v obvode Okresného súdu Levice.

Matka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že na predmetnom návrhu trvá, žiadala zveriť mal. so svojej osobnej starostlivosti, nakoľko s otcom mal. spolu nežijú a zároveň žiadala, aby bol otec zaviazaný platiť výživné na mal. v minimálnom rozsahu podľa zákona, t.j. vo výške 27,13 eur počnúc dňom 1.11.2015. Vo výpovedi uviedla, že v pôvodnom návrhu žiadala určiť výživné vo výške 30 eur mesačne, a to od podania návrhu, avšak nakoľko otec výživné ku konca októbra 2015 uhradil, navrhla, aby súd určil výživné až

- 2 -

12P /30/ 2015

dňom 1.11.2015, s tým, že otec nemá ku dňu pojednávania žiadne zameškané výživné. Poznamenala, že s otcom nežije v spoločnej domácnosti od apríla 2014, otec bol opakovane vo väzbe, výkone trestu odňatia slobody, keďže odkedy s otcom mal. dieťaťa prestali spolu žiť, vyživovaciu povinnosť si tento neplnil a preto bola nútená podať predmetný návrh. Poznamenala, že otec je nezamešaný, nemá žiadny príjem, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Mal. B.e žiakom 4 ročníka základnej školy v I.. Ďalej uviedla, že sama zabezpečuje starostlivosť o maloletého, pracuje ako opatrovateľka v Rakúsku, jej príjem predstavuje v priemere okolo 1.200 eur mesačne. S mal. B. bývajú v 2 izbovom byte, náklady spojené s bývaním predstavujú 105 eur za odber elektrickej energie, inkasné platby 5 eur. Spláca

leasing, ako nájomca motorového vozidla Škoda Rapid. Poznamenala, že otec o dieťa neprejavuje náležitý záujem, v čase, keď ona navštívi príbuzných v Košiciach, sporadicky sa otec s dieťaťom stretne, avšak záujem neprejavuje, napriek tomu, že mu telefonicky oznámi, kedy sa bude s dieťaťom zdržiavať v Košiciach, keď sa aj s dieťaťom stretne, väčšinou je to u starej matky. Uviedla, že otec sa iným spôsobom nepodieľa na životnej úrovni dieťaťa, avšak keď je s dieťaťom na návšteve v Košiciach, občas dá maloletému darčeky v nižšej hodnote. Poznamenala, že otec podľa jej vedomostí nie je schopný platiť výživné vo vyššom rozsahu, ako je zákonom stanovené minimálne výživné, keďže otcovi finančne musí vypomáhať aj jeho matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

Otec mal. sa na pojednávanie nedostavil, doručenie mal riadne vykázané, nepožiadaval o odročenie termínu pojednávania.

Súd pojednával v neprítomnosti otca podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Na základe vykonaného dokazovania bol zistený tento skutkový a právny stav :

Mal. B. pochádza z mimomanželského vzťahu C.. Rodičia maloletého žili v spoločnej domácnosti, avšak od apríla 2014 v spoločnej domácnosti nežijú, matka sa spolu s dieťaťom odsťahovala. V čase podania predmetného návrhu otec od ukončenia spolužitia rodičov maloletého na výchovu mal. B. neprispieval. Výchovu aj výživu maloletého B. po prerušení spolužitia rodičov, zabezpečovala výhradne matka. Matka pôvodne v návrhu žiadala určiť výživné vo výške 30 eur mesačne od podania návrhu, v priebehu konania uviedla, že otec výživné do konca októbra 2015 uhradil, z tohto dôvodu žiadala určiť výživné na maloletého od 1.11.2015 a to v minimálnom rozsahu v zmysle zákona, t.j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepinoleté dieťa.

Matka maloletého je zamestnaná ako opatrovatelka v Rakúsku, jej príjem predstavuje v priemere 1.200 eur. Inú vyž. povinnosť nemá. Spolu s mal. B. bývajú v 2 izbovom byte, náklady s bývaním predstavujú v priemere 105 eur mesačne. Mal. B. je žiakom 4 ročníka ZŠ, matka uviedla, že mal. je zdravý, nemá teda mimoriadne náklady spojené so zdravotným stavom mal. dieťaťa.

Otec maloletého je nezamestnaný, nie je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Ako vyplýva zo správy Úradu práce, soc. vecí a rodiny Košice, otec s predmetným návrhom súhlasil, doznal, že s matkou nevedú spoločnú domácnosť. Tiež súhlasil s návrhom matky o zverenie mal. do jej osobnej

- 3 -

12P /30/ 2015

starostlivosti, výšku výživného ponechal na rozhodnutie súdu. Otec nemá iné vyživovacie povinnosti.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že rodičia mal. dieťaťa spolu nežijú, starostlivosť o mal. zabezpečuje matka, pričom otec o dieťa neprejavuje náležitý záujem. Matka sa o dieťa riadne stará, súdu neboli signalizované žiadne nedostatky v starostlivosti matky, ani prostredníctvom kolízneho opatrovníka.

S poukazom aj na vyjadrenie otca, súd mal. zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom s poukazom na skutočnosť, že otec je nezamestnaný, nemá žiadny príjem, ktorú skutočnosť osvedčila aj matka mal. dieťaťa, súd zaviazal otca prispievať na výživu mal. B. výživným v minimálnom rozsahu podľa zákona podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré v čase rozhodnutia súdu predstavuje sumu 27,13 eur a to počnúc dňom 1.11.2015, ako žiadala matka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods.1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 O. s. p.)